

Obwieszczenia Komisji w sprawie odsyłania spraw dotyczących koncentracji

(2005/C 56/02)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. Niniejsze obwieszczenie ma na celu ogólne przedstawienie uzasadnienia dla systemu odsyłania spraw określonego w art. 4 ust. 4 i art. 4 ust. 5, art. 9 i art. 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw. ⁽¹⁾ (dalej zwane „rozporządzeniem w sprawie połączeń”), z uwzględnieniem ostatnich zmian wprowadzonych w tym systemie, celem skatalogowania kryteriów prawnych, jakie muszą być spełnione, aby umożliwić odesłanie sprawy, oraz celem określenia czynników branżowych pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o odesłaniu sprawy. Obwieszczenie zawiera praktyczne wytyczne dotyczące funkcjonowania systemu odsyłania spraw, szczególnie w odniesieniu do przewidzianego w art. 4 ust. 4 i ust. 5 rozporządzenia w sprawie połączeń mechanizmu odsyłania spraw na etapie przed ich zgłoszeniem. Wytyczne określone w niniejszym obwieszczeniu dotyczą odpowiednio zasad odsyłania spraw zawartych w Porozumieniu EOG ⁽²⁾.

I. WSTĘP

2. Właściwość Wspólnoty w dziedzinie kontroli połączeń określana jest przez zastosowanie kryteriów dotyczących obrotu, zawartych w art. 1 ust. 2 i art. 1 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połączeń. W zakresie koncentracji przedsiębiorstw Komisja i Państwa Członkowskie nie posiadają zbieżnej właściwości. Rozporządzenie w sprawie połączeń ustanawia wręcz wyraźny podział kompetencji. Koncentracje „o wymiarze wspólnotowym”, tzn. przekraczające progi obrotu określone w art. 1 rozporządzenia w sprawie połączeń, podlegają wyłącznej właściwości Komisji; Państwa Członkowskie nie mogą w odniesieniu do takich koncentracji stosować krajowych przepisów o ochronie konkurencji zgodnie z art. 21 rozporządzenia w sprawie połączeń. Koncentracje poniżej wyżej wymienionych progów pozostają w zakresie kompetencji Państw Członkowskich; na gruncie rozporządzenia w sprawie połączeń Komisja nie posiada właściwości do ich badania.
3. Ustalanie właściwości wyłącznie w oparciu o stałe kryteria dotyczące obrotu daje pewność prawną przedsiębiorstwom dokonującym połączenia. Aczkolwiek kryteria finansowe generalnie służą jako efektywne wyznaczniki kategorii transakcji, dla których Komisja stanowi bardziej właściwy organ, rozporządzenie (EWG) nr 4064/89 uzupełnia ten jasny schemat określania właściwości o możliwość odsyłania spraw przez Komisję Państwom Członkowskim i vice versa na podstawie wniosku i pod warunkiem, że zostały spełnione pewne kryteria.
4. Gdy po raz pierwszy wprowadzono rozporządzenie (EWG) nr 4064/89, Rada i Komisja przewidywały, iż odsyłanie spraw miałoby miejsce jedynie w „wyjątkowych okolicznościach” oraz tam, gdzie „nie można w żaden inny sposób zapewnić należytej ochrony interesów danego Państwa Członkowskiego w zakresie konkurencji” ⁽³⁾. Jednakże od momentu przyjęcia rozporządzenia nr 4064/89 nastąpiło wiele zmian. Po pierwsze, niemal wszystkie Państwa Członkowskie wprowadziły przepisy o kontroli połączeń. Po drugie, Komisja działając w ramach własnych uprawnień nadanych jej art. 9

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1. Rozporządzenie to stanowi przeróbkę rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 1. Poprawiona wersja w Dz.U. L 257 z 21.9.1990, str. 13).

⁽²⁾ Patrz: Decyzja Wspólnego Komitetu ds. EOG nr 78/2004 z dnia 8 czerwca 2004 r. (Dz.U. L 219 z 8.6.2004, str. 13).

⁽³⁾ Patrz: uwagi do rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 [„Kontrola połączeń w Unii Europejskiej”, Komisja Europejska, Bruksela-Luksemburg, 1998, str. 54]. Patrz również: sprawa nr T-119/02 Rec. 2003 str. II-1433 (Sprawa M.2621 SEB/Moulinex) pkt 354.

odesłała szereg spraw Państwom Członkowskim w sytuacjach, gdzie uznano, iż dane Państwo Członkowskie jest bardziej właściwe niż Komisja do przeprowadzenia dochodzenia⁽⁴⁾. Analogicznie, w pewnych przypadkach⁽⁵⁾ niektóre Państwa Członkowskie postanowiły dokonać zbiorowego odesłania sprawy na mocy art. 22, uznając iż Komisja jest bardziej kompetentnym organem do przeprowadzenia dochodzenia⁽⁶⁾. Po trzecie, nastąpił wzrost liczby transakcji nie osiągających progów określonych w art. 1 rozporządzenia w sprawie połączeń, co do których postępowanie musi być wszczęte, w wielu Państwach Członkowskich, tendencja, która będzie prawdopodobnie utrzymywać się wraz ze wzrostem liczby Członków Wspólnoty. Wiele z tych transakcji ma wpływ na konkurencję poza terytoriami poszczególnych Państw Członkowskich⁽⁷⁾.

5. Zmiany wprowadzone w systemie odsyłania określonym w rozporządzeniu w sprawie połączeń mają na celu ułatwienie ponownego przydziału spraw pomiędzy Komisję a Państwa Członkowskie zgodnie z zasadą pomocniczości tak, aby sprawą zasadniczo zajmował się organ lub organy bardziej właściwe do prowadzenia dochodzenia w sprawie połączenia. Jednocześnie zmiany te miały na celu zachowanie podstawowych cech wspólnotowego systemu kontroli połączeń wprowadzonego w 1989 roku, w szczególności zapewnienie „pojedynczej instytucji” do badania konkurencji w kontekście połączeń wywierających transgraniczny wpływ, jak również alternatywy dla zgłaszania wielu spraw z zakresu kontroli połączeń w obrębie Wspólnoty⁽⁸⁾. Wielość wszczynanych postępowań często wiąże się ze znacznym kosztem tak dla organów ochrony konkurencji jak i dla przedsiębiorstw.
6. System ponownego przydziału spraw przewiduje obecnie, iż odesłanie sprawy może być również dokonywane przed formalnym zgłoszeniem w jakiegokolwiek jurysdykcji Państwa Członkowskiego/Wspólnoty, dając tym samym łączącym się przedsiębiorstwom możliwość ostatecznego ustalenia na jak najwcześniejszym etapie organu właściwego do badania ich transakcji. Odsyłanie spraw przed ich zgłoszeniem ma tą zaletę, iż zmniejsza dodatkowe koszty, zwłaszcza w związku z upływem czasu, związane z odesłaniem sprawy po jej wszczęciu.
7. Zmiany wprowadzone w systemie odsyłania spraw w rozporządzeniu (WE) nr 139/2004 były uzasadnione pragnieniem, aby system ten funkcjonował jako mechanizm jurysdykcyjny⁽⁹⁾, który jest elastyczny, ale jednocześnie zapewnia efektywną ochronę konkurencji i ogranicza na ile to możliwe proces „poszukiwania dogodnego forum”. Jednakże mając na względzie w szczególności wagę pewności prawnej, należy podkreślić, iż system odsyłania spraw pozostaje odstępstwem od ogólnych zasad ustalania właściwości na podstawie możliwych do określenia w sposób obiektywny progów obrotu. Ponadto na mocy art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 ust. 2 lit. a) i art. 22, Komisja i Państwa Członkowskie zachowują znaczny margines swobody w decydowaniu o tym, czy odesłać sprawy wchodzące w zakres ich „pierwotnej właściwości” czy też zgodzić się na rozpatrywanie spraw nie wchodzących w zakres ich „pierwotnych właściwości”⁽¹⁰⁾. W tym względzie niniejsze obwieszczenie ma na celu jedynie podanie ogólnych wytycznych odnośnie stosowności odsyłania określonych spraw czy ich kategorii.

⁽⁴⁾ Faktem jest, iż niektóre koncentracje o wymiarze wspólnotowym mają wpływ na konkurencję na rynku krajowym i sub-krajowym w jednym lub kilku Państwach Członkowskich.

⁽⁵⁾ M.2698 *Promatech/Sulzer*, M.2738 *GE/Unison*; M.3136 *GE/AGFA*.

⁽⁶⁾ W tym samym duchu organy ochrony konkurencji Państw Członkowskich, w ramach zrzeczenia Europejskich Organów Ochrony Konkurencji, wydały zalecenie mające zapewnić wytyczne co do zasad, według których krajowe organy ochrony konkurencji powinny zajmować się sprawami kwalifikującymi się do wspólnego przekazania na mocy art. 22 rozporządzenia w sprawie połączeń — „*Zasady stosowania przez Krajowe Organy Ochrony Konkurencji w systemie EOOK art. 22 rozporządzenia WE w sprawie połączeń przedsiębiorstw*”.

⁽⁷⁾ Aczkolwiek dzięki wprowadzeniu art. 1 ust. 3 w 1997 roku sprawy takie zostały włączone do właściwości rozporządzenia w sprawie połączeń, jednak wiele innych spraw pozostaje poza zasięgiem tego przepisu. Patrz: ust. 21 i nast. Zielonej Księgi Komisji z dnia 11 grudnia 2001 r. [KOM(2001) 745 wersja ostateczna].

⁽⁸⁾ Patrz: motywy 11, 12 i 14 rozporządzenia w sprawie połączeń.

⁽⁹⁾ Patrz: motyw 11 rozporządzenia w sprawie połączeń.

⁽¹⁰⁾ Patrz jednak: *infra*, przypis 14. Należy ponadto zaznaczyć, że zgodnie z art. 4 ust. 5 Komisja nie posiada swobody decydowania o tym, czy przyjąć daną sprawę nie wchodzącą w zakres jej pierwotnej właściwości.

II. ODSYŁANIE SPRAW

Główne zasady

8. System kontroli połączeń przedsiębiorstw ustanowiony rozporządzeniem w sprawie połączeń, wraz z zawartym w nim mechanizmem ponownego przydziału spraw pomiędzy Komisję a Państwa Członkowskie, jest zgodny z zasadą pomocniczości określoną w Traktacie WE⁽¹⁾. Decyzje podejmowane odnośnie odsyłania spraw powinny w związku z tym należycie uwzględniać wszelkie aspekty stosowania zasady pomocniczości, w szczególności, który organ jest bardziej właściwy do prowadzenia dochodzenia, korzyści wynikające z systemu „pojedynczej instytucji” oraz znaczenie pewności prawnej w zakresie właściwości⁽²⁾. Czynniki te są ze sobą powiązane, a przypisanie każdemu z nich odpowiedniej rangi uzależnione jest od specyfiki danej sprawy. Przede wszystkim rozważając podjęcie decyzji co do odesłania bądź wyrażenia zgody na odesłanie danej sprawy Komisja i Państwa Członkowskie powinny mieć na względzie konieczność zapewnienia skutecznej ochrony konkurencji na wszystkich rynkach, których dotyczy dana transakcja⁽³⁾.

Organ bardziej właściwy

9. Zasadniczo właściwość powinna być jedynie przyznawana innemu organowi ochrony konkurencji w sytuacji, gdy jest on bardziej właściwy do rozpatrywania danego połączenia przy uwzględnieniu szczególnych cech sprawy jak również dostępnych temu organowi narzędzi i wiedzy fachowej. Szczególną uwagę należy zwrócić na prawdopodobne miejsce, w którym widoczny będzie wpływ połączenia na konkurencję. Można też uwzględnić konsekwencje planowanego odesłania sprawy pod kątem nakładu pracy administracyjnej⁽⁴⁾.
10. Argumenty przemawiające za zmianą właściwości mogą być bardziej przekonujące tam, gdzie dana transakcja może mieć znaczący wpływ na konkurencję, a zatem może wymagać szczegółowej analizy.

Zasada „pojedynczej instytucji”

11. Decyzje w sprawie odsyłania spraw powinny zawsze uwzględniać korzyści wynikające z zasady „pojedynczej instytucji”, stanowiącej podstawę rozporządzenia w sprawie połączeń⁽⁵⁾. Przepis dotyczący „pojedynczej instytucji” jest korzystny zarówno dla organów ochrony konkurencji, jak i dla przedsiębiorstw. Badanie połączenia przez jeden organ ochrony konkurencji naturalnie podnosi skuteczność administracyjną dzięki unikaniu powielania czy rozdrabniania czynności wykonawczych jak również potencjalnie niespójnego podejścia (do dochodzenia, oceny czy ewentualnych środków zaradczych) ze strony wielu organów. Zapewnia to również korzyści przedsiębiorstwom, w szczególności łączącym się firmom, poprzez redukcję kosztów i obciążeń wynikających z obowiązku składania licznych zgłoszeń oraz dzięki eliminacji ryzyka sprzecznych decyzji wynikłych z jednoczesnej oceny danej transakcji przez kilka organów ochrony konkurencji w ramach różnych systemów prawnych.

⁽¹⁾ Patrz: art. 5 Traktatu WE.

⁽²⁾ Patrz: motywy 11 i 14 rozporządzenia w sprawie połączeń.

⁽³⁾ Patrz: art. 9 ust. 8 rozporządzenia w sprawie połączeń; patrz również sprawa *Philips przeciwko Komisji* (pkt 343), w której Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot europejskich stwierdza, że „aczkolwiek art. 9 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (EWG) nr 4064/89 przyznaje Komisji szeroki zakres uprawnień przy podejmowaniu decyzji o odesłaniu sprawy danego połączenia, nie może ona postanowić o odesłaniu sprawy, jeżeli po zbadaniu wniosku Państwa Członkowskiego o przekazanie sprawy okaże się, iż w oparciu o zgromadzone szczegółowe i spójne dowody, przekazanie sprawy nie służyłoby ochronie efektywnej konkurencji na danym rynku.”; patrz również: T-346/02 i T-347/02 *Cableuropa SA przeciwko Komisji* z dnia 30 września 2003 r. sprawa jeszcze nie zreferowana (pkt 215). Okoliczności istotne dla celów dokonania przez Komisję oceny obejmują m.in. fakt, iż Państwo Członkowskie: i) posiada szczegółowe przepisy o kontroli koncentracji na gruncie ochrony konkurencji oraz wyspecjalizowane organy zapewniające, by przepisy te były wdrażane pod nadzorem sądów krajowych; ii) posiada precyzyjnie określone obawy związane z ochroną konkurencji, wynikające z połączenia przedsiębiorstw na odnośnych rynkach danego Państwa Członkowskiego (patrz: pkt 346-347 sprawy *Philips przeciwko Komisji*, wymienionej powyżej).

⁽⁴⁾ Może to oznaczać rozważenie relatywnego kosztu, przesunięcia w czasie, niepewności prawnej oraz ryzyka sprzecznej oceny, które wiąże się z prowadzeniem dochodzenia w ramach głównego postępowania przez wiele organów.

⁽⁵⁾ Patrz: motyw 11 rozporządzenia w sprawie połączeń.

12. Dlatego tam, gdzie to możliwe, należy unikać rozdrobnienia postępowań poprzez odsyłanie spraw⁽¹⁶⁾, chyba że istnieje przypuszczenie, iż kilka organów będzie w stanie lepiej zapewnić efektywną ochronę konkurencji na wszystkich rynkach, których dotyczy transakcja. W związku z tym, aczkolwiek na mocy art. 4 ust. 4 i art. 9 dopuszczalne jest przekazywanie części spraw, należałoby raczej przekazywać całą sprawę (lub przynajmniej wszystkie powiązane ze sobą części sprawy) do rozpatrzenia przez pojedynczy organ⁽¹⁷⁾.

Pewność prawna

13. Należy również zwrócić należytą uwagę na znaczenie pewności prawnej co do jurysdykcji właściwej dla danej koncentracji z perspektywy wszystkich zainteresowanych⁽¹⁸⁾. W związku z tym odesłanie sprawy powinno normalnie mieć miejsce jedynie, gdy istnieje istotny powód odejścia od „pierwotnej jurysdykcji” w zakresie danej sprawy, szczególnie na etapie po dokonaniu zgłoszenia. Analogicznie, jeżeli sprawa została odesłana przed dokonaniem zgłoszenia należy, na ile to możliwe, zapobiec odesłaniu tej samej sprawy po dokonaniu zgłoszenia⁽¹⁹⁾.
14. Znaczenie pewności prawnej należy również rozpatrywać w kontekście prawnych kryteriów odsyłania spraw, a w szczególności, ze względu na nagłące terminy, na etapie przed dokonaniem zgłoszenia. W związku z powyższym przekazywanie spraw przed zgłoszeniem powinno zasadniczo ograniczać się do tych spraw, w których stosunkowo łatwo można na samym początku ustalić zasięg rynku geograficznego i/lub istnienie ewentualnego wpływu na konkurencję, tak aby możliwe było niezwłoczne rozstrzygnięcie takiego wniosku.

Odsyłanie spraw: wymogi prawne i inne brane pod uwagę czynniki

Odsyłanie spraw na etapie przed zgłoszeniem

15. System odsyłania spraw na etapie przed zgłoszeniem uruchamiany jest na podstawie uzasadnionego wniosku stron danego połączenia. Rozważając złożenie takiego wniosku strony połączenia mają obowiązek sprawdzić po pierwsze, czy spełnione zostały odnośne wymogi prawne określone w rozporządzeniu w sprawie połączeń, i po drugie, czy odesłanie sprawy przed zgłoszeniem byłoby zgodne z wyżej opisanymi wytycznymi.

Odsyłanie spraw przez Komisję do Państw Członkowskich na mocy art. 4 ust. 4

Wymogi prawne

16. Aby sprawa mogła zostać odesłana przez Komisję do jednego lub kilku Państw Członkowskich na mocy art. 4 ust. 4, muszą być spełnione dwa wymogi prawne:
- muszą istnieć wskazania, iż dane połączenie może wywrzeć znaczny wpływ na konkurencję na rynku lub rynkach, oraz
  - dany rynek/dane rynki muszą znajdować się w obrębie Państwa Członkowskiego i nosić wszelkie znamiona odrębnego rynku.

⁽¹⁶⁾ W sprawie *Philips przeciwko Komisji* Sąd Pierwszej Instancji przyjął pogląd, *obiter dictum*, że „rozdrobnienie” spraw, aczkolwiek możliwe w wyniku zastosowania art. 9, jest „niepożądane w kontekście zasady »pojedynczej instytucji« leżącej u podstaw rozporządzenia (EWG) nr 4064/89”. Ponadto, uznając, iż ryzyko „niespójnych lub nawet niemożliwych do pogodzenia” decyzji Komisji i Państw Członkowskich „wiąże się nieodłącznie z procesem przekazywania spraw ustanowionym w art. 9”, Sąd stwierdza wyraźnie, iż w jego mniemaniu sytuacja taka nie jest pożądana. (Patrz: ust. 350 i 380).

⁽¹⁷⁾ Jest to zgodne z decyzją Komisji w sprawach M.2389 *Shell/DEA* i M.2533 *BP/E.ON* o odesłaniu do kompetencji Niemiec wszystkich podrzędnych rynków produktów naftowych. Komisja zachowała części spraw dotyczące rynków nadrzędnych. Analogicznie w sprawie M.2706 *P&O Princess/Carnival*, Komisja skorzystała z przyznaných jej uprawnień decydując o nie przekazywaniu części sprawy do kompetencji Zjednoczonego Królestwa, pragnąc uniknąć rozdrobnienia postępowania (Patrz: notatka prasowa Komisji z dnia 11/4/2002, IP/02/552)

⁽¹⁸⁾ Patrz: motyw 11 rozporządzenia w sprawie połączeń.

⁽¹⁹⁾ Patrz: motyw 14 rozporządzenia w sprawie połączeń. Zależy to oczywiście od pełnego i uczciwego ujawnienia przez strony wszelkich istotnych faktów we wniosku o przekazanie sprawy na etapie przed jej zgłoszeniem.

17. Jeśli chodzi o *pierwsze kryterium*, wnoszące strony mają zasadniczo obowiązek wykazać, że dana transakcja ma potencjalny wpływ na konkurencję na odrębnym rynku Państwa Członkowskiego, który to wpływ może okazać się istotny, a tym samym uzasadniać szczegółową analizę. Wskazania te mogą mieć jedynie charakter wstępny i nie będą miały znaczenia dla wyniku postępowania. Mimo, że strony nie mają obowiązku wykazania, iż skutek dla konkurencji może być niekorzystny⁽²⁰⁾, powinny one wskazać współczynniki sugerujące ogólnie istnienie pewnych skutków danej transakcji dla konkurencji⁽²¹⁾.
18. Jeśli chodzi o *drugie kryterium*, wnoszące strony mają obowiązek wykazać, że rynek geograficzny, na którym transakcja wywiera skutki na konkurencję w sposób opisany powyżej (pkt 17), ma zasięg krajowy lub węższy od krajowego⁽²²⁾.

Inne brane pod uwagę czynniki

19. Oprócz weryfikacji wymogów prawnych, w celu przewidzenia w najszerszym możliwym zakresie prawdopodobnego rezultatu złożenia wniosku o odesłanie sprawy, składające wniosek strony dokonujące połączenia powinny rozważyć również to, czy odesłanie sprawy może być uznane za stosowne. Obejmuje to zbadanie zastosowania głównych wytycznych, o których mowa powyżej (pkt 8 do 14), a w szczególności tego, czy organ bądź organy ochrony konkurencji, do których pragną odesłać sprawę, są najbardziej właściwe do jej rozpatrzenia. W tym celu należy rozważyć kolejno zarówno prawdopodobne miejsce pojawienia się skutków transakcji dla konkurencji oraz na ile właściwy do zbadania operacji byłby krajowy organ ochrony konkurencji (KOOK).
20. Sprawy dotyczące koncentracji posiadające wymiar wspólnotowy, które mogą wyrzucić wpływ na konkurencję na rynkach o zasięgu krajowym lub węższym niż krajowy, i których skutki mogą ograniczać się do jednego Państwa Członkowskiego lub oddziaływać gospodarczo głównie na jedno Państwo Członkowskie⁽²³⁾, nie są najbardziej odpowiednie do odesłania do danego Państwa Członkowskiego. Dotyczy to w szczególności spraw, których skutki mogą pojawić się na osobnym rynku nie stanowiącym istotnej części wspólnego rynku. W zakresie, w jakim sprawa zostaje odesłana tylko do jednego Państwa Członkowskiego, zachowana zostaje również korzyść z zastosowania zasady „pojedynczej instytucji”.
21. Od szczególnych okoliczności sprawy zależy to, na ile do odesłania nadawałaby się sprawa koncentracji o wymiarze wspólnotowym, która pomimo potencjalnie istotnego wpływu na konkurencję na ogólnokrajowym rynku wywołuje potencjalnie znaczące skutki transgraniczne (np. ponieważ wpływ koncentracji na jeden rynek geograficzny może wywołać istotne reperkusje na rynkach geograficznych innych Państw Członkowskich, lub ponieważ koncentracja może potencjalnie skutkować

⁽²⁰⁾ Patrz: motyw 16, który stanowi, że „zainteresowane przedsiębiorstwa nie powinny ... być zobowiązane do wykazania, iż skutki danej koncentracji byłyby niekorzystne dla konkurencji”.

⁽²¹⁾ Istnienie „rynków, na które koncentracja wywiera wpływ” w rozumieniu Formularza RS byłoby generalnie uznane za wystarczające dla spełnienia wymogów art. 4 ust. 4. Jednakże strony mogą wskazać na dowolne czynniki, które mogłyby okazać się istotne dla analizy sprawy pod względem konkurencji (zbieżność rynków, integracja pionowa, itd).

⁽²²⁾ W tym celu wnoszące strony powinny rozważyć te czynniki, które zazwyczaj wskazują na rynek krajowy lub węższy niż krajowy, takie jak przede wszystkim cechy produktu (np. niska wartość produktu przeciwstawiona znacznym kosztom transportu), szczególne cechy popytu (np. konsumenci końcowi zaopatrujący się w towary w pobliżu ich ośrodków działalności) i podaży, istotne zróżnicowanie cen i udziałów rynkowych w różnych krajach, przyzwyczajenia krajowych konsumentów, różne systemy regulacyjne, przepisy podatkowe i inne. Dodatkowe wytyczne można znaleźć w zawiadomieniu Komisji na temat definicji właściwego rynku dla potrzeb wspólnotowego prawa ochrony konkurencji (Dz.U. C 372 z 9.12.1997, str. 5).

⁽²³⁾ Patrz na przykład: przekazanie przez Komisję spraw dotyczących pewnych odrębnych rynków magazynowania ropy w celu rozpatrzenia ich przez organy francuskie, sprawy M.1021 *Compagnie Nationale de Navigation-SOGELF*, M.1464 *Total/Petrolina*, i M.1628 *Total/Elf Aquitaine*, M.1030 *Lafarge/Redland*, M.1220 *Alliance Unichem/Unifarma*, M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, i M.2154 *C3D/Rhone/Go-ahead*; M.2845 *Sogecable/Canal Satellite Digital/Vias Digital*.

zamknięciem i wynikającym z tego rozdrobieniem wspólnego rynku⁽²⁴⁾). Ponieważ zarówno Komisja, jak i Państwa Członkowskie mogą dysponować równie odpowiednimi środkami lub być równie kompetentne do zajęcia się takimi sprawami, należy zachować znaczny margines uznaniowości przy decydowaniu o tym, czy przekazać daną sprawę czy nie.

22. Zakres, w jakim koncentracje o wymiarze wspólnotowym, wywierające potencjalny wpływ na konkurencję na szeregu rynków krajowych lub węższych niż krajowe w więcej niż jednym Państwie Członkowskim, mogłyby nadawać się do odesłania do Państw Członkowskich, zależeć będzie od czynników specyficznych dla każdej sprawy, takich jak liczba krajowych rynków, na które koncentracja może wywrzeć istotny wpływ, perspektywa rozwiania ewentualnych obaw dzięki proporcjonalnym i nie sprzecznym ze sobą środkom zaradczym czy też czynności dochodzeniowe, jakich sprawa może wymagać. Zakres, w jakim sprawa wywołuje obawy o konkurencję w szeregu Państw Członkowskich oraz wymaga skoordynowanych dochodzeń i działań naprawczych, może stanowić argument na rzecz zachowania przez Komisję właściwości odnośnie całej sprawy⁽²⁵⁾. Z drugiej strony, jeżeli sprawa wywołuje obawy o konkurencję, które mimo, iż dotyczą rynków krajowych w więcej niż jednym Państwie Członkowskim, to jednak nie zdają się wymagać skoordynowanych dochodzeń ani działań naprawczych, odesłanie sprawy może być w takim przypadku stosowne. W ograniczonej liczbie przypadków⁽²⁶⁾ Komisja uznała za stosowne odesłanie sprawy koncentracji więcej niż jednemu Państwu Członkowskiemu wobec istotnych różnic w warunkach konkurencji charakteryzujących rynki, na które koncentracja wywierała wpływ w danych Państwach Członkowskich. Mimo że rozdrobienie prowadzenia sprawy pozbawia strony dokonujące połączenia korzyści wynikającej z zasady „pojedynczej instytucji” w takich przypadkach, względ ten jest mniej istotny na etapie przed dokonaniem zgłoszenia, zwłaszcza, że odesłanie sprawy wynika z dobrowolnego wniosku stron dokonujących połączenia.
23. Należy również w możliwym zakresie rozważyć, czy KOOK, do których planowane jest skierowanie sprawy, mogą posiadać odpowiednią wiedzę fachową na temat rynków lokalnych⁽²⁷⁾, lub też czy aktualnie badają bądź mają badać inną transakcję dotyczącą danego sektora⁽²⁸⁾.

⁽²⁴⁾ Patrz: sprawa M.580 *ABB/Daimler Benz*, gdzie Komisja nie przychyliła się do wniosku Niemiec o przekazanie sprawy na mocy art. 9 w okolicznościach, w których mimo iż obawy o konkurencję ograniczały się do rynków niemieckich, sama operacja (w wyniku której powstałby największy dostawca sprzętu kolejowego na świecie) wywołałaby istotne reperkusje w całej Europie. Patrz również: sprawa M.2434 *Hidroelectrica del Cantabrico/EnBW/Grupo Vilar Mir*, gdzie pomimo wniosku Hiszpanii o przekazanie sprawy na mocy art. 9, Komisja przeprowadziła dochodzenie i przyjęła decyzję na mocy art. 8 ust. 2.

⁽²⁵⁾ Kilka przykładów, patrz: M.1383 *Exxon/Mobil*, gdzie Komisja pomimo wniosku Zjednoczonego Królestwa o przekazanie mu części sprawy koncentracji dotyczącej rynku detalicznego paliw silnikowych w północno-zachodniej Szkocji, sama prowadziła dochodzenie, jako że sprawa wymagała przyjęcia jednego spójnego pakietu działań zaradczych mającego rozstrzygnąć wszelkie problematyczne kwestie w tym sektorze; patrz również: M.2706 *P&O Princess/Carnival*, gdzie pomimo faktu, iż organy brytyjskie dokonały oceny konkurencyjnej oferty Royal Caribbean, Komisja nie przychyliła się do wniosku o częściowe przekazanie sprawy, aby uniknąć rozdrobnienia postępowania i w celu zapewnienia jednego dochodzenia w sprawie różnych rynków krajowych, na które operacja wywierała wpływ.

⁽²⁶⁾ Patrz: M. 2898, *Le Roy Merlin/Brico*, M.1030, *Redland/Lafarge*, M. 1684, *Carrefour/Promodes*.

⁽²⁷⁾ W sprawie M.330 *MacCormick/CPC/Rabobank/Ostmann*, Komisja odesłała sprawę do kompetencji Niemiec, ponieważ kraj ten był w stanie lepiej zbadać lokalne warunki panujące w 85 tys. punktach sprzedaży na terenie kraju; sprawa M.1060 *Vendex/KBB* została przekazana Holandii, ponieważ była ona w stanie lepiej ocenić gusty i przyzwyczajenia lokalnych konsumentów; patrz również: sprawa M.1555 *Heineken/Cruccampo*, sprawa M.2621 *SEB/Moulinex* (gdzie preferencje konsumentów oraz praktyka handlowa i marketingowa były specyficzne dla rynku francuskiego); sprawa M.2639 *Compass/Restorama/Rail Gourmet/Gourmet* i sprawa M.2662 *Danish-Crown/Steiff-Houlberg*.

⁽²⁸⁾ W sprawie M.716 *Gehe/Lloyds Chemists*, na przykład, Komisja przekazała sprawę, ponieważ firma Lloyds była również przedmiotem innej oferty wychodzącej poza zakres rozporządzenia WE w sprawie połączeń, lecz badanej przez władze Zjednoczonego Królestwa: przekazanie sprawy pozwoliło na zbadanie obu ofert przez ten sam organ. W sprawie M.1001/M.1019 *Preussag/Hapag-Lloyd/TUI*, do kompetencji Niemiec przekazano dwie transakcje, które, wraz z trzecią notyfikowaną w Niemczech, wywoływały obawy o konkurencję: przekazanie sprawy zapewniło rozpatrzenie wszystkich trzech operacji w jednolity sposób; w sprawie M.2044 *Interbrew/Bass*, Komisja przekazała sprawę władzom brytyjskim, ponieważ w tym samym czasie badały one transakcję przejęcia przez Interbrew innego browaru, Whitebread, oraz ze względu na doświadczenia zdobyte przy niedawnych dochodzeniach prowadzonych na tychże rynkach; analogicznie, patrz również: sprawy M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, M.2234 *Metsalitto Osuuskunta/Vapo Oy/JV*, M.2495 *Haniel/Fels*, M.2881 *Koninklijke BAM NBM/HBG*, i M.2857/M.3075-3080 *ECS/IEH* i sześć innych transakcji przejęcia przez Electrabel lokalnych dystrybutorów. W sprawie M.2706 *P&O Princess/Carnival*, jednakże, pomimo faktu, iż władze brytyjskie były w trakcie dokonywania oceny konkurencyjnej oferty Royal Caribbean, Komisja nie przychyliła się do wniosku o częściowe przekazanie sprawy. Komisja określiła wstępne obawy o konkurencję na innych krajowych rynkach, na które fuzja miała wpływ, pragnąc w ten sposób uniknąć rozdrobnienia postępowania (patrz: notatka prasowa Komisji z dnia 11 kwietnia 2002 r., IP/02/552).

Odsyłanie spraw przez Państwa Członkowskie do Komisji na mocy art. 4 ust. 5*Wymogi prawne*

24. Na mocy art. 4 ust. 5 istnieją jedynie dwa wymogi prawne, które muszą być spełnione, aby strony transakcji mogły wnioskować o odesłanie sprawy do Komisji: transakcja musi stanowić koncentrację w rozumieniu art. 3 rozporządzenia w sprawie połączeń, oraz koncentracja musi *nadawać się do zbadania zgodnie z krajowym prawem konkurencji w sprawie kontroli połączeń przynajmniej trzech Państw Członkowskich*. (Patrz również: ust. 65 i nast. oraz 70 i nast.).

Inne brane pod uwagę czynniki

25. Oprócz weryfikacji wymogów prawnych, w celu przewidzenia, na ile to możliwe, prawdopodobnego rezultatu złożenia wniosku o odesłanie sprawy strony dokonujące połączenia i planujące przedłożenie takiego wniosku powinny również rozważyć, czy odesłanie sprawy ma szansę być uznane za stosowne. Oznacza to zbadanie zastosowania głównych wytycznych, o których mowa powyżej, a w szczególności tego, czy Komisja jest bardziej właściwym organem do zajęcia się daną sprawą.
26. W tym względzie motyw 16 rozporządzenia w sprawie połączeń stwierdza, że 'wnioski o odesłanie do Komisji przed zgłoszeniem będą szczególnie stosowne w sytuacji, gdy koncentracja wpływa na konkurencję poza terytorium jednego Państwa Członkowskiego. Szczególną uwagę należy zatem zwrócić na prawdopodobne miejsce oddziaływania skutków transakcji na konkurencję oraz na ile Komisja byłaby właściwym organem dla badania danej operacji.
27. W szczególności należy ocenić, czy dana sprawa ma rzeczywiście charakter transgraniczny mając na względzie elementy takie, jak jej prawdopodobne skutki dla konkurencji, jak również uprawnienia dochodzeniowe i wykonawcze, które mogłyby okazać się konieczne do przeciwdziałania takim skutkom. W tym względzie, należy zwrócić szczególną uwagę na to, czy dana sprawa może wywoływać potencjalny wpływ na konkurencję na jednym lub więcej rynków, których koncentracja dotyczy. W każdym razie wskazania ewentualnego wpływu na konkurencję mogą mieć jedynie charakter wstępny⁽²⁹⁾ i nie mogą wpływać na wynik dochodzenia. Ponadto, strony nie mają obowiązku wykazania, iż skutek dla konkurencji może być niekorzystny.
28. Sprawy, w których zasięg geograficzny rynku (rynków), na którym może wystąpić potencjalny wpływ na konkurencję jest szerszy niż krajowy⁽³⁰⁾ lub gdzie niektóre z rynków, na które transakcja ma potencjalny wpływ, są szersze niż krajowe i gdy główny skutek gospodarczy danej koncentracji wiąże się z takimi rynkami, są najbardziej odpowiednie do odesłania do Komisji. W sprawach takich, jako że dynamika konkurencyjna obejmuje obszary wykraczające poza granice kraju i może w konsekwencji wymagać czynności dochodzeniowych jak również stosownych uprawnień wykonawczych w kilku krajach, Komisja będzie najprawdopodobniej najbardziej właściwa do prowadzenia dochodzenia.

⁽²⁹⁾ Istnienie „rynków, na które koncentracja wywiera wpływ” w rozumieniu Formularza RS byłoby generalnie uznane za wystarczające. Strony jednakże mogą wskazać na dowolne czynniki, które mogłyby okazać się istotne dla analizy sprawy pod względem konkurencji (zbieżność rynków, integracja pionowa, itd).

⁽³⁰⁾ Patrz: wspólne przekazanie do Komisji przez siedem Państw Członkowskich sprawy transakcji dotyczącej światowych rynków — M.2738 *GE/Unison* oraz wspólne przekazanie do Komisji przez siedem Państw Członkowskich sprawy transakcji dotyczącej rynku zachodnio-europejskiego — M.2698 *Promatech/Sulzer*; Patrz również *Zasady stosowania art. 22 Rozporządzenia WE w sprawie połączeń przez Krajowe Organy Ochrony Konkurencji*, opracowanie opublikowane przez Europejskie Organy Ochrony Konkurencji (EOOK), ust. 11.

29. Komisja może być bardziej właściwym organem dla badania spraw (łącznie z prowadzeniem dochodzenia, oceną i ewentualnymi działaniami naprawczymi) wywołujących potencjalne obawy o konkurencję na kilku rynkach krajowych lub węższych niż krajowe zlokalizowanych w kilku różnych Państwach Członkowskich ⁽³¹⁾. Komisja może być najbardziej właściwa do prowadzenia dochodzenia w takich sprawach, zważywszy na konieczność zapewnienia konsekwentnej i efektywnej analizy w kilku różnych krajach, wykorzystania odpowiednich uprawnień dochodzeniowych oraz rozwiania wszelkich obaw o konkurencję za pomocą spójnych środków zaradczych.
30. Analogicznie do powyższych stwierdzeń dotyczących art. 4 ust. 4, od szczególnych okoliczności sprawy zależy stosowność odesłania spraw dotyczących połączeń przedsiębiorstw, które, mimo wywierania potencjalnie dużego wpływu na konkurencję na ogólnokrajowym rynku, mogą wywoływać potencjalnie istotne skutki transgraniczne. Ponieważ zarówno Komisja i Państwa Członkowskie mogą być równie kompetentne do zajęcia się daną sprawą, należy zachować znaczny margines uznaniowości przy decydowaniu o tym, czy przekazać daną sprawę czy nie.
31. Należy również w możliwym zakresie rozważyć, czy Komisja byłaby szczególnie dobrze przygotowana do należytego zbadania sprawy, mając zwłaszcza na względzie czynniki takie jak określona wiedza fachowa lub uprzednie doświadczenia w danym sektorze. Im większa jest potencjalna możliwość, iż połączenie wywrze wpływ na konkurencję na obszarze wykraczającym poza terytorium jednego Państwa Członkowskiego, tym bardziej prawdopodobne, iż Komisja dysponowałaby bardziej odpowiednimi środkami do prowadzenia dochodzenia, szczególnie pod względem ustalania faktów i kompetencji wykonawczych.
32. Strony danego połączenia mogą stwierdzić, iż pomimo pozornego braku skutków dla konkurencji, istnieją ważne przesłanki ku temu, aby operacją zajęła się sama Komisja, mając na względzie w szczególności czynniki takie jak koszty czy przesunięcia w czasie związane z dokonywaniem zgłoszeń w kilku Państwach Członkowskich ⁽³²⁾.

Odsyłanie spraw na etapie po zgłoszeniu

Odsyłanie spraw przez Komisję do Państw Członkowskich na mocy art. 9

33. Na mocy art. 9 Państwo Członkowskie pragnące złożyć wniosek o odesłanie sprawy po jej zgłoszeniu do Komisji posiada dwie opcje przewidziane odpowiednio w art. 9 ust. 2 lit. a) i art. 9 ust. 2 lit. b).

Artykuł 9 ust. 2 lit. a)

Wymogi prawne

34. W celu odesłania sprawy Państwu lub Państwom Członkowskim na mocy art. 9 ust. 2 lit. a), muszą zostać spełnione następujące wymogi prawne:
- koncentracja musi grozić istotnym zakłóceniem konkurencji na rynku, oraz
  - dany rynek musi znajdować się w obrębie wnioskującego Państwa Członkowskiego oraz nosić wszelkie znamiona rynku odrębnego.
35. Jeśli chodzi o pierwsze kryterium, wnioskujące Państwo Członkowskie jest zobowiązane zasadniczo wykazać, iż w oparciu o wstępną analizę istnieje realne ryzyko, iż dana transakcja mogłaby wywierać istotny niekorzystny wpływ na konkurencję, a zatem że wymaga dokładnej analizy. Takie wstępne wskazówki mogą mieć charakter opartych na domniemaniu faktycznym dowodów takich ewentualnych znaczących i niekorzystnych skutków, z tym że nie będą one wpływać na rezultat pełnego dochodzenia.

⁽³¹⁾ Może się tak zdarzyć na przykład w przypadku operacji, gdzie rynki, na które te ostatnie mają wpływ, aczkolwiek mają zasięg krajowy (lub nawet węższy od krajowego dla potrzeb oceny konkurencji), charakteryzują się jednak wspólnymi na skalę europejską lub światową markami, wspólnymi prawami własności intelektualnej na skalę europejską lub światową, bądź scentralizowaną produkcją lub dystrybucją – przynajmniej w zakresie, w jakim taka scentralizowana produkcja lub dystrybucja mogłaby wywierać wpływ na ewentualne środki zaradcze.

⁽³²⁾ Patrz: motywy 12 i 16 rozporządzenia w sprawie połączeń.

36. Jeśli chodzi o *drugie kryterium*, Państwo Członkowskie ma obowiązek wykazać, że rynek geograficzny, na którym transakcja wywiera skutki na konkurencję w sposób opisany powyżej (pkt 35), ma zasięg krajowy lub węższy od krajowego ⁽³³⁾.

Inne brane pod uwagę czynniki

37. Oprócz weryfikacji wymogów prawnych, przy ocenianiu, czy odesłanie sprawy może być uznane za stosowne, należy uwzględnić również inne czynniki. Oznacza to zbadanie zastosowania głównych wytycznych, o których mowa powyżej, a w szczególności tego, czy organ lub organy konkurencji wnioskujące o odesłanie sprawy są najbardziej właściwe do zajęcia się daną sprawą. W tym celu należy wziąć pod uwagę kolejno zarówno prawdopodobne miejsce oddziaływania skutków transakcji dla konkurencji oraz to, na ile KOOK jest przygotowany do badania danej operacji. (Patrz: powyżej ust. 19-23)

Artykuł 9 ust. 2 lit. b)

Wymogi prawne

38. W celu odesłania sprawy Państwu lub Państwom Członkowskim na mocy *art. 9 ust. 2 lit. b)*, muszą zostać spełnione następujące wymogi prawne:
- i) Koncentracja musi mieć wpływ na konkurencję na rynku, oraz
  - ii) dany rynek musi znajdować się w obrębie wnioskującego Państwa Członkowskiego, nosić wszelkie znamiona rynku odrębnego oraz nie może stanowić znaczącej części wspólnego rynku.
39. Jeśli chodzi o *pierwsze kryterium*, wnioskujące Państwo Członkowskie ma obowiązek wykazać, iż w oparciu o wstępną analizę dana koncentracja mogłaby wywierać wpływ na konkurencję na rynku. Takie wstępne wskazówki mogą mieć charakter opartych na domniemaniu faktycznym dowodów danego ewentualnego niekorzystnego wpływu, z tym że nie będą one miały znaczenia dla rezultatu pełnego dochodzenia.
40. Jeśli chodzi o *drugie kryterium*, wnioskujące Państwo Członkowskie ma obowiązek wykazać nie tylko, że rynek, na którym operacja wywiera wpływ na konkurencję w sposób opisany powyżej (pkt 38), stanowi odrębny rynek w obrębie Państwa Członkowskiego, ale również, że rynek ten nie stanowi znaczącej części rynku wspólnego. W tym względzie, w oparciu o dotychczasową praktykę i orzecznictwo ⁽³⁴⁾, tego typu sytuacje zdają się generalnie ograniczać do rynków o wąskim zasięgu geograficznym w obrębie Państwa Członkowskiego.

⁽³³⁾ Patrz: Obwieszczenie Komisji w sprawie definicji rynku właściwego do celów wspólnotowego prawa konkurencji (Dz.U. C 372 z 9.12.1997, str. 5).

⁽³⁴⁾ Patrz: wnioski rozpatrzone pozytywnie przez Komisję na mocy art. 9 ust. 2 lit. b) w sprawach: M.2446, *Govia/Connex South Central*, gdzie operacja wywierała wpływ na konkurencję na określonych trasach kolejowych w rejonie Londyn/Gatwick-Brighton w Zjednoczonym Królestwie; M.2730, *Connex/DNVBVG*, gdzie transakcja wpływała na konkurencję na lokalnym rynku usług komunikacji publicznej w rejonie Riesa (w Saksonii w Niemczech); oraz M. 3130, *Arla Foods/Express Diaries*, gdzie transakcja miała wpływ na konkurencję na rynku dostaw butelkowego mleka do domów w regionach Londynu, Yorkshire i Lancashire w Zjednoczonym Królestwie. Dla potrzeb zdefiniowania terminu nieznaczącej części wspólnego rynku pewne wskazówki można znaleźć również w orzecznictwie dotyczącym stosowania art. 82 Traktatu WE. W tym kontekście Trybunał Sprawiedliwości przedstawił dość szeroką interpretację tego, co może stanowić znaczącą część wspólnego rynku, odwołując się m.in. do dowodów empirycznych. W orzecznictwie można na przykład znaleźć wskazówki oparte zasadniczo na kryteriach praktycznych, takie jak „model i wielkość produkcji i spożycia danego produktu, jak również przyzwyczajenia i możliwości ekonomiczne dostawców i nabywców”, patrz: sprawa 40/73, *Suiker Unie/Komisja*, Rec. 1975 pkt 1663. Patrz również: sprawa C-179/90, *Porto di Genova*, Rec. 1991, pkt 5889, gdzie Port Genueński został uznany za stanowiący znaczącą część wspólnego rynku. Trybunał stwierdził również w swoim orzecznictwie, iż kilka osobnych rynków może być również uznanych jako stanowiące łącznie znaczącą część wspólnego rynku. Patrz: na przykład sprawa C-323/93, *Centre d'insémination de la Crespelle*, Rec. 1994 str. I-5077 ust. 17, w której Trybunał stwierdził: „W tym przypadku, uzależniając działanie ośrodków zapładniania od uzyskania zezwolenia oraz stanowiąc, że każdy ośrodek powinien posiadać prawo wyłączności na obsługę określonego obszaru, krajowy ustawodawca udzielił ośrodkom tym praw wyłączności. Ustanawiając w ten sposób na rzecz tych przedsiębiorstw serię sąsiadujących ze sobą monopolii ograniczonych terytorialnie, lecz razem obejmujących cały obszar Państwa Członkowskiego, ww. krajowe przepisy stwarzają pozycję dominacji w rozumieniu art. 86 Traktatu na znaczącej części wspólnego rynku”.

41. Jeżeli warunki te są spełnione, Komisja ma obowiązek odesłać daną sprawę.

Odsyłanie spraw przez Państwa Członkowskie do Komisji na mocy art. 22

Wymogi prawne

42. W celu odesłania sprawy do Komisji przez jedno lub więcej Państw Członkowskich na mocy art. 22, muszą być spełnione dwa wymogi prawne:
- koncentracja musi wywierać wpływ na handel między Państwami Członkowskimi, oraz
  - znacząco wpływać na konkurencję na terytorium wnioskującego Państwa lub Państw Członkowskich.
43. Jeśli chodzi o pierwsze kryterium, koncentracja spełnia powyższy wymóg w zakresie, w jakim może wywierać widoczny wpływ na model wymiany handlowej między Państwami Członkowskimi ⁽³⁵⁾.
44. Jeśli chodzi o drugie kryterium, tak jak na mocy art. 9 ust. 2 lit. a), wnioskujące Państwo lub Państwa Członkowskie ma zasadniczo obowiązek wykazać, iż w oparciu o wstępną analizę istnieje realne ryzyko, iż dana transakcja mogłaby wywierać istotny niekorzystny wpływ na konkurencję, a zatem że wymaga dokładnej analizy. Takie wstępne wskazówki mogą mieć charakter opartych na domniemaniu faktycznym dowodów danego ewentualnego znacznego i niekorzystnego wpływu, z tym że nie będą one miały znaczenia dla rezultatu pełnego dochodzenia.

Inne brane pod uwagę czynniki

45. Ponieważ odsyłanie spraw do Komisji po dokonaniu zgłoszenia może wiązać się z dodatkowymi kosztami i przesunięciami w czasie dla stron dokonujących połączenia, powinno się ono zazwyczaj ograniczać do spraw, które wydają się stanowić realne ryzyko niekorzystnego wpływu na konkurencję lub handel między Państwami Członkowskimi, oraz do sytuacji, w których wydaje się, iż zostaną najlepiej rozstrzygnięte na szczeblu Wspólnoty ⁽³⁶⁾. Kategorie spraw najbardziej odpowiednich do odesłania do Komisji na mocy art. 22 są następujące:
- sprawy wywołujące poważne obawy o konkurencję na jednym lub więcej rynków o zasięgu geograficznym szerszym od krajowego, lub sprawy, w których niektóre z rynków potencjalnego oddziaływania transakcji są szersze od krajowych, oraz w których główny skutek gospodarczy danej koncentracji wiąże się z takimi rynkami,
  - sprawy wywołujące poważne obawy o konkurencję na szeregu rynków krajowych lub węższych niż krajowe, zlokalizowanych w kilku Państwach Członkowskich, w okolicznościach, gdzie za pożądane uznaje się spójne potraktowanie sprawy (pod względem ewentualnych środków zaradczych, lecz również w odpowiednich przypadkach, pod kątem samych czynności dochodzeniowych), oraz gdzie główny skutek gospodarczy koncentracji wiąże się z takimi rynkami.

III. DZIAŁANIE SYSTEMU ODSYŁANIA SPRAW

A. PRZEGLĄD SYSTEMU ODSYŁANIA SPRAW

46. Rozporządzenie w sprawie połączeń określa stosowne przepisy prawne regulujące funkcjonowanie systemu odsyłania spraw. Przepisy zawarte w art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 i art. 22 określają szczegółowo różne kroki, jakie należy podjąć celem odesłania sprawy przez Komisję Państwu Członkowskimi i odwrotnie.

⁽³⁵⁾ Patrz również na zasadzie analogii: Obwieszczenie Komisji — Wytyczne w sprawie znaczenia koncepcji oddziaływania na handel zawartej w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. C 101 z 27.4.2004, str. 81).

⁽³⁶⁾ Patrz: wspólne przekazanie do Komisji przez siedem Państw Członkowskich sprawy transakcji mającej wpływ na rynki światowe — M.2738 *GE/Unison*, oraz wspólne przekazanie do Komisji przez siedem Państw Członkowskich sprawy transakcji mającej wpływ na rynek zachodnio-europejski — M.2698 *Promatech/Sulzer*; Patrz również: „Zasady stosowania przez Krajowe Organy Ochrony Konkurencji w systemie EOOK art. 22 rozporządzenia WE w sprawie połączeń przedsiębiorstw”, opracowanie opublikowane przez Europejskie Organy Ochrony Konkurencji (EOOK), ust. 11.

47. Każdy z czterech stosownych przepisów dotyczących odsyłania spraw ustanawia niezależny mechanizm odsyłania spraw z zakresu określonej kategorii koncentracji. Przepisy te można podzielić w sposób następujący:
- a) Odesłanie sprawy przed zgłoszeniem:
    - i) przez Komisję do Państw Członkowskich (art. 4 ust. 4),
    - ii) przez Państwa Członkowskie do Komisji (art. 4 ust. 5);
  - b) Odesłanie sprawy po zgłoszeniu:
    - i) przez Komisję do Państw Członkowskich (art. 9),
    - ii) przez Państwa Członkowskie do Komisji (art. 22).
48. Schematy przedstawione w załączniku I do niniejszego obwieszczenia opisują w formie graficznej poszczególne etapy proceduralne, przez jakie należy przejść w ramach mechanizmu odsyłania sprawy określonego w art. 4 ust. 4 i 5, art. 9 i art. 22.

Odesłanie sprawy przed zgłoszeniem

49. Wnioski o odesłanie sprawy przed zgłoszeniem mogą być wnoszone jedynie przez zainteresowane przedsiębiorstwa⁽³⁷⁾. Zadaniem zainteresowanych przedsiębiorstw jest zweryfikowanie, czy dana koncentracja spełnia kryteria określone w art. 4 ust. 4 (posiada wymiar wspólnotowy, lecz może wpłynąć znacząco na konkurencję na odrębnym rynku określonego Państwa Członkowskiego) lub art. 4 ust. 5 (nie posiada wymiaru wspólnotowego, lecz może być poddana zbadaniu zgodnie z krajowym prawem konkurencji przynajmniej trzech Państw Członkowskich). Zainteresowane przedsiębiorstwa mogą następnie zdecydować o zwróceniu się o odesłanie sprawy do lub z Komisji, składając uzasadniony wniosek na Formularzu RS. Wniosek ten jest przekazywany niezwłocznie przez Komisję wszystkim Państwom Członkowskim. Pozostała część procesu jest różna dla art. 4 ust. 4 i art. 4 ust. 5.

— Na mocy art. 4 ust. 4 zainteresowane Państwo lub Państwa Członkowskie⁽³⁸⁾ ma 15 dni roboczych od daty otrzymania zgłoszenia na wyrażenie zgody lub sprzeciwu wobec wniosku. Milczenie ze strony Państwa Członkowskiego interpretuje się jako jego zgodę⁽³⁹⁾. Jeżeli dane Państwo lub Państwa Członkowskie zgadzają się na odesłanie sprawy, Komisja ma dodatkowo około 10 dni roboczych (25 dni roboczych od daty otrzymania przez Komisję Formularza RS) na podjęcie decyzji o odesłaniu sprawy. Milczenie ze strony Komisji uznaje się za wyrażenie zgody. Jeżeli Komisja wyrazi zgodę, wówczas sprawa (lub jednej lub więcej jej części) zostaje odesłana Państwom Członkowskim lub Państwom zgodnie z wnioskiem zainteresowanych przedsiębiorstw. Jeżeli to nastąpi, zainteresowane Państwo lub Państwa Członkowskie stosują w odniesieniu do odesłanej części sprawy swoje przepisy krajowe⁽⁴⁰⁾. Zastosowanie mają art. 9 ust. 6 do art. 9 ust. 9.

⁽³⁷⁾ Termin „zainteresowane przedsiębiorstwa” obejmuje „osoby” w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b).

⁽³⁸⁾ Zainteresowane Państwo lub Państwa Członkowskie to te, które są wymienione w Formularzu RS, do których w przypadku przyznania wniosku zostanie przekazana dana sprawa.

⁽³⁹⁾ Mechanizm ten to zasadnicza cecha wszystkich trybów przekazywania spraw określonych w rozporządzeniu w sprawie połączeń. Można go określić jako „przyzwalające milczenie” lub brak sprzeciwu, co znaczy, że niepodjęcie decyzji przez Komisję lub Państwo Członkowskie przyjmuje się jako decyzję pozytywną. Mechanizm ten figurował już w art. 9 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 4064/89. Obecnie został on włączony do art. 4 ust. 4 akapit drugi i czwarty, art. 4 ust. 5 akapit czwarty, art. 9 ust. 5, art. 22 ust. 3 (akapit pierwszy zdanie ostatnie). Mechanizm przyzwalającego milczenia nie ma jednak zastosowania do decyzji Państw Członkowskich o przystąpieniu do wniosku na mocy art. 22 ust. 2.

⁽⁴⁰⁾ Art. 4 ust. 4 pozwala stronom dokonującym połączenia na złożenie wniosku o przekazanie całości lub części sprawy. Komisja i Państwa Członkowskie muszą albo przychylić się do wniosku albo go odrzucić, lecz nie mogą zmieniać jego zakresu na przykład przekazując jedynie część sprawy, podczas gdy wniosek dotyczył przekazania całości. W przypadku przekazywania części sprawy zainteresowane Państwo Członkowskie stosować będzie własne krajowe przepisy o ochronie konkurencji do przekazanej części sprawy. W pozostałym zakresie zastosowanie będzie miało rozporządzenie w sprawie połączeń, tzn. zainteresowane przedsiębiorstwa będą zobowiązane zgłosić koncentrację w zakresie nie podlegającym odesłaniu, na Formularzu CO zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połączeń. Z drugiej strony, jeżeli całość sprawy zostaje przekazana Państwu Członkowskiemu, art. 4 ust. 4 ostatni akapit stwierdza, iż nie będzie miał zastosowania obowiązek zgłaszania sprawy również do Komisji. Tak więc sprawa nie będzie badana przez Komisję. Zainteresowane Państwo Członkowskie stosuje własne krajowe przepisy do całości sprawy i żadne inne Państwo Członkowskie nie będzie mogło w odniesieniu do tej konkretnej koncentracji stosować własnych krajowych przepisów o ochronie konkurencji.

- Na mocy art. 4 ust. 5 zainteresowane Państwa Członkowskie ⁽⁴¹⁾ mają 15 dni roboczych od daty otrzymania zgłoszenia na wyrażenie zgody lub sprzeciwu wobec wniosku. Po upływie tego okresu Komisja sprawdza, czy którekolwiek Państwo Członkowskie właściwe do rozpatrzenia danej koncentracji na podstawie swoich przepisów krajowych o ochronie konkurencji nie wyraziło sprzeciwu. Jeżeli takie właściwe Państwo Członkowskie nie wyraziło sprzeciwu, wówczas uznaje się, że dana sprawa nabiera wymiaru wspólnotowego i zostaje odesłana do Komisji, która posiada wyłączną właściwość do jej rozpatrywania. Następnie strony dokonują zgłoszenia sprawy do Komisji korzystając z Formularza CO. Z drugiej strony, jeżeli jedno lub kilka Państw Członkowskich wyrazi swój sprzeciw, Komisja niezwłocznie informuje wszystkie Państwa Członkowskie i zainteresowane przedsiębiorstwa o wszelkich otrzymanych sprzeciwach, i tym samym proces odsyłania sprawy zostaje zakończony. Strony mają obowiązek stosować obowiązujące krajowe przepisy dotyczące zgłoszeń.

Odesłanie sprawy po zgłoszeniu

50. Na mocy art. 9 ust. 2 i art. 22 ust. 1 przekazywanie spraw po dokonaniu zgłoszenia inicjują Państwa Członkowskie działające z własnej inicjatywy lub na prośbę Komisji na mocy art. 9 ust. 2 i art. 22 ust. 5 odpowiednio. Tryb postępowania jest różny w zależności od tego, czy odesłanie sprawy następuje od czy do Komisji.

- Na mocy art. 9 Państwo Członkowskie może zwrócić się do Komisji o odesłanie mu sprawy koncentracji o wymiarze wspólnotowym, bądź jej części, która to koncentracja została już zgłoszona do Komisji i która może znacząco wpływać na konkurencję na odrębnym rynku danego Państwa Członkowskiego (art. 9 ust. 2 lit. a)) lub wywiera wpływ na taki odrębny rynek nie stanowiący znaczącej części wspólnego rynku (art. 9 ust. 2 lit. b)). Wniosek musi być złożony w ciągu 15 dni roboczych od daty otrzymania przez Państwo Członkowskie kopii Formularza CO. Komisja musi najpierw sprawdzić, czy spełnione są wyżej wymienione kryteria prawne. Następnie może, działając w ramach własnej swobody administracyjnej, postanowić o odesłaniu sprawy lub jej części. W przypadku wniosku o odesłanie sprawy złożonego na mocy art. 9 ust. 2 lit. b), Komisja musi (tzn. nie posiada w tym zakresie swobody) dokonać odesłania sprawy, jeżeli spełnione są kryteria prawne. Decyzja musi być podjęta w ciągu 35 dni roboczych od dnia zgłoszenia, lub, w przypadku wszczęcia postępowania przez Komisję, w ciągu 65 dni roboczych ⁽⁴²⁾. W przypadku odesłania sprawy zainteresowane Państwo Członkowskie stosuje swoje przepisy krajowe o ochronie konkurencji, z zastrzeżeniem jedynie art. 9 ust. 6 i art. 9 ust. 8.

- Na mocy art. 22 Państwo Członkowskie może zwrócić się do Komisji o zbadanie koncentracji, która nie ma wymiaru wspólnotowego lecz wywiera wpływ na handel między Państwami Członkowskimi i może znacząco wpływać na konkurencję na jego terytorium. Wniosek musi zostać złożony w ciągu 15 dni roboczych od daty krajowego zgłoszenia, lub jeżeli zgłoszenie nie jest wymagane, od daty, w której zainteresowane Państwo Członkowskie „dowiedziało się” ⁽⁴³⁾ o koncentracji. Komisja przekazuje wniosek wszystkim Państwom Członkowskim. Pozostałe Państwa Członkowskie mogą postanowić o przyłączeniu się do wniosku ⁽⁴⁴⁾ w terminie 15 dni

⁽⁴¹⁾ Tzn. te, które byłyby właściwe do rozpatrzenia sprawy na gruncie własnych przepisów o ochronie konkurencji w sytuacji, gdyby sprawa nie została przekazana. Na temat koncepcji „właściwości do rozpatrywania sprawy”, patrz: sekcja B5 poniżej.

⁽⁴²⁾ Jeśli chodzi o sprawy, w których Komisja podejmuje postępowanie przygotowawcze w ciągu 65 dni roboczych, patrz: art. 9 ust 4 lit. b) i ust. 5.

⁽⁴³⁾ Termin „dowiedziało się”, wynikający z brzmienia art. 22, powinien w tym kontekście być interpretowany jako oznaczający pozyskanie wystarczających informacji pozwalających na dokonanie wstępnej oceny co do spełnienia kryteriów koniecznych do złożenia wniosku o przekazanie sprawy na mocy art. 22.

⁽⁴⁴⁾ Należy zauważyć, że art. 22 umożliwia Państwu Członkowskiemu przyłączenie się do pierwotnego wniosku nawet, jeżeli koncentracja nie została mu zgłoszona. Jednakże Państwa Członkowskie mogą nie być w stanie przyłączyć się do wniosku, jeżeli w momencie otrzymania informacji od Komisji o tym, że inne Państwo Członkowskie złożyło wniosek o przekazanie sprawy, nie otrzymały jeszcze niezbędnych informacji od stron dokonujących połączenia. Pomimo możliwości Państwa Członkowskiego skontaktowania się ze stronami dokonującymi połączenia w celu zweryfikowania ich kompetencji do rozpatrywania danej transakcji, zaleca się zdecydowanie stronom zgłaszającym, o ile to możliwe, by jednocześnie przekazały zgłoszenie wszystkim właściwym Państwom Członkowskim.

roboczych od daty otrzymania kopii pierwotnego wniosku. Bieg wszelkich krajowych terminów dotyczących połączenia zostaje zawieszony do momentu podjęcia decyzji o miejscu jego badania; Państwo Członkowskie może przywrócić bieg krajowych terminów przed upływem tych 15 dni roboczych informując Komisję i strony połączenia o tym, że nie pragnie przyłączyć się do wniosku. Najpóźniej w ciągu 10 dni roboczych od wygaśnięcia terminu 15 dni roboczych Komisja musi podjąć decyzję o przejęciu sprawy od wnioskującego Państwa Członkowskiego (Państw Członkowskich). Jeżeli Komisja przejmuje właściwość, krajowe postępowanie w Państwie Członkowskim (Państwach Członkowskich) zostaje zakończone i Komisja bada sprawę na mocy art. 22 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połączeń w imieniu wnioskującego Państwa (Państw)⁽⁴⁵⁾. Państwa, które nie przystąpiły do wniosku, mogą nadal stosować przepisy krajowe.

51. Poniższa część obwieszczenia dotyczy szeregu szczegółowych elementów systemu i ma na celu w szczególności zapewnienie dodatkowych wytycznych przedsiębiorstwom rozważającym złożenie wniosku na etapie przed zgłoszeniem bądź mogącym stać się stronami transakcji, które mogą zostać odesłane na etapie po dokonaniu zgłoszenia.

B. SZCZEGÓŁY SYSTEMU ODSYŁANIA SPRAW

52. W niniejszej części obwieszczenia zawarto wytyczne dotyczące pewnych aspektów funkcjonowania systemu odsyłania spraw określonego w art. 4 ust. 4 i ust. 5, art. 9 i art. 22 rozporządzenia w sprawie połączeń.

1. System organów ochrony konkurencji

53. Art. 19 ust. 2 rozporządzenia w sprawie połączeń przewiduje, że Komisja ma prowadzić postępowania określone w tym rozporządzeniu w ścisłym i stałym kontakcie z właściwymi organami Państw Członkowskich (KOOK). Współpraca i dialog między Komisją i KOOK, oraz pomiędzy samymi KOOK, ma szczególne znaczenie w przypadku koncentracji wchodzących w zakres systemu odsyłania spraw określonego w rozporządzeniu w sprawie połączeń.
54. Zgodnie z motywem 14 rozporządzenia w sprawie połączeń, 'Komisja wraz z właściwymi władzami Państw Członkowskich powinna stworzyć wspólnie sieć władz publicznych, korzystając ze swoich stosownych kompetencji do ścisłej współpracy, wykorzystując skuteczne porozumienia o wymianie informacji i konsultacjach, mając na uwadze zapewnienie, iż danym przypadkiem zajmują się najbardziej odpowiednie władze, w świetle zasady pomocniczości oraz mając na względzie zapewnienie, iż uniknięto wielokrotnego zgłaszania danej koncentracji w możliwie największym stopniu.'
55. System ten powinien zapewniać efektywny przydział spraw koncentracji według zasad opisanych w sekcji II powyżej. Oznacza to ułatwienie sprawnego działania systemu odsyłania spraw przed zgłoszeniem, jak również zapewnienie w możliwym do przewidzenia zakresie procesu, dzięki któremu wyłaniane są najszybciej, jak to możliwe, potencjalne wnioski o odesłanie spraw na etapie przed zgłoszeniem⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴⁵⁾ Jeżeli Komisja rozpatruje koncentrację w imieniu jednego lub kilku Państw Członkowskich na mocy art. 22, może ona podejmować wszelkie merytoryczne decyzje przewidziane w art. 6 i 8 rozporządzenia WE w sprawie połączeń. Tak stanowi art. 22 ust. 4 tego rozporządzenia. Należy zauważyć, że Komisja rozpatruje koncentrację na wniosek lub w imieniu wnioskujących Państw Członkowskich. Przepis ten należy zatem interpretować tak, iż zobowiązuje on Komisję do zbadania oddziaływania koncentracji na terytoria tychże Państw Członkowskich. Komisja nie będzie badać skutków koncentracji na terytoriach Państw Członkowskich, które nie przyłączyły się do wniosku, chyba że będzie to konieczne do oceny skutków koncentracji na terytoriach wnioskujących Państw Członkowskich (np. jeżeli rynek geograficzny wykracza poza terytorium/terytoria wnioskujących Państw Członkowskich).

⁽⁴⁶⁾ Podejmując decyzję o przychyleniu się do wniosku o odstępstwo od skutków zawieszających wynikających z art. 7 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połączeń, Komisja może na przykład wziąć pod uwagę świadomość ewentualności złożenia wniosku o przekazanie sprawy.

56. Zgodnie z art. 4 ust. 4 i ust. 5 Komisja musi przekazać „niezwłocznie” ⁽⁴⁷⁾ uzasadnione wnioski zainteresowanych przedsiębiorstw. Komisja dokłada starań, by przekazać te dokumenty w dniu roboczym następującym po dniu w którym zostały one otrzymane lub wydane. Wymiana informacji w systemie odbywa się różnymi środkami w zależności od okoliczności: pocztą elektroniczną, pocztą zwykłą, kurierem, faksem, telefonicznie. Należy zauważyć, że w przypadku informacji wrażliwych lub poufnych wymiana odbywać się będzie za pomocą zabezpieczonej poczty elektronicznej lub innymi chronionymi środkami łączności między punktami kontaktowymi.
57. Wszyscy członkowie systemu, w tym Komisja i wszystkie KOOK, ich urzędnicy i funkcjonariusze państwowi, oraz inne osoby pracujące pod nadzorem tychże organów, jak również urzędnicy i funkcjonariusze państwowi innych organów Państw Członkowskich będą związani tajemnicą zawodową określoną w art. 17 rozporządzenia w sprawie połączeń. Nie mogą oni ujawniać niepublicznych informacji, które pozyskali w wyniku stosowania rozporządzenia w sprawie połączeń, chyba że osoba fizyczna lub prawna dostarczająca dane informacje wyraziła zgodę na ich ujawnienie.
58. Konsultacje i wymiana w ramach systemu odbywać się będzie pomiędzy państwowymi organami wykonawczymi i nie wpłynie na prawa i obowiązki przedsiębiorstw wynikające z prawa wspólnotowego czy prawa krajowego. Każdy organ ochrony konkurencji będzie w pełni odpowiedzialny za zapewnienie, aby przy rozpatrywaniu przez niego spraw przestrzegano zasady sprawiedliwego procesu.

2. Uruchomienie procesu odesłania sprawy przed zgłoszeniem; informacje wymagane od stron wnioskujących

59. Dla sprawnego i szybkiego przebiegu procesu odsyłania spraw ważne jest, by wnioskujące strony dostarczały w terminie i w sposób jak najbardziej efektywny, kompletnych i prawdziwych informacji. Wymogi prawne dotyczące informacji, które muszą być dostarczone, oraz konsekwencji dostarczenia nieprawdziwych, niekompletnych lub mylących informacji określone są w rozporządzeniu w sprawie połączeń, rozporządzeniu (WE) nr 802/2004 (dalej zwane 'rozporządzeniem wdrażającym połączenia') oraz na Formularzu RS ⁽⁴⁸⁾.
60. Formularz RS określa, że wszelkie informacje przedkładane w ramach uzasadnionego wniosku muszą być prawdziwe i kompletne. Jeżeli strony przedłożą informacje nieprawdziwe lub niekompletne, Komisja ma prawo albo przyjąć decyzję na mocy art. 6 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie połączeń (jeżeli dowie się o niespełnieniu warunków art. 4 ust. 5 w trakcie prowadzenia dochodzenia) albo uchylić każdą decyzję wydaną na mocy art. 6 lub art. 8, jaką podjęła w wyniku odesłania sprawy zgodnie z art. 4 ust. 5, zgodnie z art. 6 ust. 3 lit. a) lub art. 8 ust. 6 lit. a) rozporządzenia w sprawie połączeń. Po przyjęciu decyzji na mocy art. 6 ust. 1 lit. a) lub po uchyleniu decyzji, do transakcji ponownie miałyby zastosowanie krajowe przepisy o ochronie konkurencji. W przypadku spraw przekazanych na mocy art. 4 ust. 4 w oparciu o nieprawdziwe lub niekompletne informacje Komisja może zażądać dokonania zgłoszenia na mocy art. 4 ust. 1. Ponadto, Komisja posiada uprawnienia do nakładania grzywien na mocy art. 14 ust. 1 lit. a) rozporządzenia w sprawie połączeń. Wreszcie, strony powinny być też świadome tego, iż jeżeli odesłanie sprawy nastąpi na podstawie nieprawdziwych lub niekompletnych informacji zawartych w Formularzu RS, Komisja i/lub Państwa Członkowskie mogą rozważyć odesłanie sprawy po zgłoszeniu, uchylając odesłanie sprawy na etapie przed zgłoszeniem, dokonane na podstawie takich nieprawidłowych lub niekompletnych informacji. ⁽⁴⁹⁾

⁽⁴⁷⁾ Należy zauważyć, że zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połączeń, Komisja ma również obowiązek przekazać KOOK kopie zgłoszeń oraz najważniejszych dokumentów złożonych do Komisji lub przez nią wydanych.

⁽⁴⁸⁾ Formularz RS jest załączony do rozporządzenia Komisji (WE) nr 802/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. L 133 z 30.4.2004, str. 1).

⁽⁴⁹⁾ Byłby to odpowiedni „środek zaradczy” w sytuacji, gdzie wnioskujące strony przekazały nieprawidłowe lub niekompletne informacje nie wpływające na spełnienie warunków określonych w art. 4 ust. 5, o czym Komisja dowiedziała się w trakcie prowadzenia dochodzenia.

61. Przy przekazywaniu informacji na Formularzu RS lub generalnie przy składaniu wniosku o odesłanie sprawy przed zgłoszeniem nie przewiduje się ani nie wymaga się od zainteresowanych przedsiębiorstw, aby wykazały one, iż ich połączenie spowoduje niekorzystne skutki dla konkurencji⁽⁵⁰⁾. Powinny one jednak dostarczyć jak najwięcej informacji wskazujących wyraźnie na to, w jaki sposób dana koncentracja spełnia odnośnie kryteria prawne określone w art. 4 ust. 4 i ust. 5, oraz dlaczego najstosowniejsze byłoby rozpatrywanie transakcji przez organ lub organy ochrony konkurencji określone we wniosku. Rozporządzenie w sprawie połączeń nie wymaga podania faktu złożenia Formularza RS do publicznej wiadomości. Niepubliczna transakcja może być w związku z tym przedmiotem wniosku o odesłanie sprawy na etapie przed zgłoszeniem.
62. Mimo, że zgodnie z rozporządzeniem wdrażającym połączenia Komisja przyjmie Formularz RS w dowolnym urzędowym języku Wspólnoty, zachęca się zainteresowane przedsiębiorstwa dostarczające informacje, które mają być rozesłane w systemie, aby używały języka, który będzie zrozumiały dla wszystkich odbiorców informacji. Ułatwi to ustosunkowanie się Państw Członkowskich do danych wniosków. Ponadto, jeśli chodzi o wnioski o odesłanie sprawy do Państwa lub Państw Członkowskich, zachęca się wnioskujące strony, aby załączyły egzemplarz wniosku w języku (językach) Państwa Członkowskiego (Państw Członkowskich), do którego sprawa ma być odesłana.
63. Oprócz prawnych wymogów określonych w Formularzu RS zainteresowane przedsiębiorstwa powinny być przygotowane na uzupełnienie informacji, jeśli będzie to wymagane, lub na szczere i otwarte omówienie sprawy z Komisją i KOOK tak, aby umożliwić Komisji i KOOK dokonanie oceny, czy sprawa danej koncentracji powinna podlegać odesłaniu.
64. Nieformalne kontakty z jednej strony między stronami dokonującymi połączenia, rozważającymi złożenie wniosku o odesłanie sprawy przed zgłoszeniem, a z drugiej strony, między Komisją a organami Państw Członkowskich są bardzo pożądane, również po przedłożeniu Formularza RS. Komisja zobowiązuje się zapewnić na wczesnym etapie nieformalną pomoc przedsiębiorstwom pragnącym skorzystać z systemu odsyłania spraw na etapie przed zgłoszeniem, przewidzianego w art. 4 ust. 4 i ust. 5 rozporządzenia w sprawie połączeń⁽⁵¹⁾.

3. Sprawy koncentracji kwalifikujące się do odesłania

65. Do odesłania na mocy art. 4 ust. 5 i art. 22 kwalifikują się jedynie koncentracje w rozumieniu art. 3 rozporządzenia w sprawie połączeń. Tylko sprawy koncentracji wchodzących w zakres odnośnych krajowych przepisów ochrony konkurencji dotyczących kontroli połączeń kwalifikują się do odesłania na mocy art. 4 ust. 4 i art. 9.⁽⁵²⁾
66. Wnioski o odesłanie sprawy przed zgłoszeniem na mocy art. 4 ust. 4 i ust. 5 rozporządzenia w sprawie połączeń muszą dotyczyć koncentracji, których plany są dostatecznie konkretne. W tym względzie ze strony zainteresowanych przedsiębiorstw musi istnieć przynajmniej wynikający z dobrej woli zamiar dokonania połączenia, lub w przypadku oferty publicznej, musi przynajmniej istnieć publiczne ogłoszenie zamiaru złożenia danej oferty⁽⁵³⁾.

4. KONCEPCJA ETAPU „PRZED ZGŁOSZENIEM” NA MOCY ART. 4 UST. 4 I ART. 4 UST. 5

67. Art. 4 ust. 4 i ust. 5 mają zastosowanie jedynie na etapie przed dokonaniem zgłoszenia.

⁽⁵⁰⁾ Patrz: motyw 16 rozporządzenia w sprawie połączeń.

⁽⁵¹⁾ Wniosek o odstępstwo od skutku zawieszającego na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połączeń byłby sprzeczny z zamiarem złożenia wniosku o przekazanie sprawy przed zgłoszeniem na mocy art. 4 ust. 4.

⁽⁵²⁾ Na zasadzie analogii, odesłanie do „krajowych przepisów o ochronie konkurencji” zawarte w art. 21 ust. 3 i art. 22 ust. 3 należy rozumieć jako dotyczące wszelkich aspektów krajowego prawa ochrony konkurencji.

⁽⁵³⁾ Patrz: motyw 34 oraz art. 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połączeń.

68. Art. 4 ust. 4 stwierdza, że zainteresowane przedsiębiorstwa mogą wnioskować o odesłanie sprawy składając uzasadniony wniosek (Formularz RS) „przed dokonaniem zgłoszenia koncentracji w rozumieniu ust. 1”. Oznacza to, że wniosek może zostać złożony tylko wtedy, gdy na mocy art. 4 ust. 1 nie został przedłożony Formularz CO.
69. Analogicznie, art. 4 ust. 5 stwierdza, że wniosek może być złożony „przed zgłoszeniem do właściwych [krajowych] organów”. Znaczący to, że dla zastosowania tego przepisu, dana koncentracja nie może być uprzednio formalnie notyfikowana w żadnej jurysdykcji Państwa Członkowskiego. Nawet dokonanie jednego zgłoszenia gdziekolwiek we Wspólnocie uniemożliwi zainteresowanemu przedsiębiorstwu uruchomienie mechanizmu przewidzianego w art. 4 ust. 5. W opinii Komisji za niezgłoszenie transakcji na szczeblu krajowym w oczekiwaniu na przedłożenie wniosku z art. 4 ust. 5 nie powinna grozić kara.

5. Koncepcja „koncentracji, która może być poddana zbadaniu zgodnie z krajowym prawem konkurencji” oraz koncepcja „właściwego Państwa Członkowskiego” z art. 4 ust. 5

70. Art. 4 ust. 5 umożliwia zainteresowanym przedsiębiorstwom wnioskowanie o odesłanie sprawy przed zgłoszeniem koncentracji nie posiadającej wymiaru wspólnotowego, która „może być poddana zbadaniu zgodnie z najmnij krajowym prawem konkurencji co najmnij trzech Państw Członkowskich”.
71. „Możliwość poddania zbadaniu” lub rozpatrywalność należy interpretować jako oznaczające, iż koncentracja wchodzi w zakres właściwości Państwa Członkowskiego na podstawie jego krajowych przepisów o ochronie konkurencji dotyczących kontroli połączeń. Nie ma konieczności wprowadzenia obowiązku zgłoszenia, tzn. wymóg zgłoszenia koncentracji na mocy prawa krajowego nie jest konieczny⁽⁵⁴⁾.
72. Zgodnie z art. 4 ust. 5 akapity trzeci i czwarty, jeżeli przynajmnij jedno Państwo Członkowskie „właściwe do badania danej koncentracji na podstawie własnych krajowych przepisów o ochronie konkurencji” wyrazi sprzeciw wobec odesłania sprawy, wówczas sprawa nie zostaje odesłana. „Właściwe” Państwo Członkowskie to takie, w którym koncentracja może być rozpatrywana a zatem, które posiada uprawnienia do badania koncentracji na mocy krajowych przepisów o ochronie konkurencji.
73. Wszystkie Państwa Członkowskie, a nie tylko te „właściwe” do rozpatrywania sprawy, otrzymują kopię Formularza RS. Jednakże tylko Państwa Członkowskie „właściwe” do rozpatrywania sprawy będą brane pod uwagę dla celów art. 4 ust. 5 akapit trzeci i czwarty. Zgodnie z art. 4 ust. 5 akapit trzeci, „właściwe” Państwa Członkowskie mają 15 dni roboczych od daty otrzymania Formularza RS na wyrażenie zgody lub sprzeciwu wobec odesłania sprawy. Jeżeli wszystkie wyrażą zgodę, sprawa będzie poczytywana jako mająca wymiar wspólnotowy zgodnie z art. 4 ust. 5 akapit piąty. Natomiast na mocy art. 4 ust. 5 akapit czwarty, nawet jeżeli tylko jedno „właściwe” Państwo Członkowskie zgłosi sprzeciw, nie nastąpi odesłanie sprawy przez żadne Państwo Członkowskie.
74. Zwążywszy na powyższy mechanizm, dla sprawnej realizacji art. 4 ust. 5 niezmiernie ważne jest prawidłowe wyłonienie *wszystkich* Państw Członkowskich, w których sprawa może być rozpatrywana na podstawie krajowych przepisów ochrony konkurencji, a zatem „właściwych” do zbadania sprawy na mocy krajowego prawa konkurencji. Stąd Formularz RS zobowiązuje zainteresowane przedsiębiorstwa do przedstawienia wystarczających informacji, aby umożliwić każdemu Państwu Członkowskiemu stwierdzenie, czy jest ono właściwe do rozpatrywania koncentracji w oparciu o własne krajowe przepisy o ochronie konkurencji.

⁽⁵⁴⁾ Nawet w sytuacji, gdy zgłoszenie jest z mocy prawa dobrowolne, strony mogą praktycznie woleć dokonać zgłoszenia lub może się od nich tego oczekiwać.

75. W sytuacjach, gdzie Formularz RS został przedłożony prawidłowo, nie powinny mieć miejsca żadne problemy. Zainteresowane przedsiębiorstwa ustalą prawidłowo wszystkie Państwa Członkowskie właściwe do rozpatrywania sprawy. Jednak w razie, gdyby zainteresowane przedsiębiorstwa nie wypełniły Formularza RS prawidłowo lub gdyby istniała zasadnicza rozbieżność co do tego, które Państwa Członkowskie są „właściwe” do rozpatrywania sprawy, mogą pojawić się komplikacje.
- W terminie 15 dni roboczych przewidzianym w art. 4 ust. 5 akapit trzeci Państwo Członkowskie nie wskazane jako właściwe w Formularzu RS może poinformować Komisję o tym, że jest właściwe oraz może, podobnie jak pozostałe właściwe Państwa Członkowskie, wyrazić swoją zgodę lub sprzeciw wobec odesłania sprawy.
  - Analogicznie, w terminie 15 dni roboczych przewidzianym w art. 4 ust. 5 akapit trzeci Państwo Członkowskie wskazane na Formularzu RS jako właściwe może poinformować Komisję o tym, że nie jest ono właściwe. Dane Państwo Członkowskie nie będzie brane pod uwagę dla celów art. 4 ust. 5.
76. Po upływie terminu 15 dni roboczych bez zgłoszenia żadnego sprzeciwu, odesłanie sprawy uważać się będzie za skuteczne. Zapewnia to skuteczność decyzji Komisji podjętych na mocy art. 6 lub 8 rozporządzenia w sprawie połączeń po odesłaniu sprawy na mocy art. 4 ust. 5.
77. Nie oznacza to jednak, że zainteresowane przedsiębiorstwa mogą nadużywać tego systemu przedkładając na Formularzu RS, w wyniku braku staranności lub umyślnie, nieprawidłowe informacje, w tym jeśli chodzi o możliwość ponownego rozpatrywania koncentracji w Państwach Członkowskich. Jak wspomniano w ust. 60 powyżej, Komisja może podjąć środki mające na celu poprawę sytuacji i zapobieżenie naruszeniom. Zainteresowane przedsiębiorstwa powinny być również świadome tego, iż w podobnych okolicznościach, jeżeli nastąpiło odesłanie sprawy na podstawie nieprawidłowych lub niekompletnych informacji, Państwo Członkowskie, które uważa siebie za właściwe do zajęcia się sprawą, lecz które nie miało możliwości zawetowania decyzji o odesłaniu sprawy z powodu podania nieprawidłowych informacji, może złożyć wniosek o odesłanie sprawy na etapie po zgłoszeniu.

6. Notyfikowanie i publikowanie decyzji

78. Zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit czwarty, art. 4 ust. 5 akapit czwarty, art. 9 ust. 1 i art. 22 ust. 3 akapit drugi, Komisja ma obowiązek poinformować zainteresowane przedsiębiorstwa lub osoby oraz wszystkie Państwa Członkowskie o każdej decyzji podjętej na mocy tych przepisów odnośnie odesłania sprawy koncentracji.
79. Informacja ta zostanie odesłana pismem skierowanym do zainteresowanych przedsiębiorstw (lub w przypadku decyzji przyjętych zgodnie z art. 9 ust. 1 lub art. 22 ust. 3, pismem skierowanym do zainteresowanych Państw Członkowskich). Wszystkie Państwa Członkowskie otrzymają kopię takiego pisma.
80. Nie ma wymogu publikowania takich decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁵⁵⁾. Komisja jednak poda decyzje do wiadomości publicznej stronach internetowych Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji, z zastrzeżeniem wymogów zachowania poufności.

7. Artykuł 9 ust. 6

81. Artykuł 9 ust. 6 przewiduje, iż jeżeli Komisja przekaże sprawę notyfikowanej koncentracji Państwu Członkowskiego zgodnie z art. 4 ust. 4 lub art. 9 ust. 3, dany KOOK musi zająć się sprawą „bez zbędnej zwłoki”. W związku z tym dany właściwy organ powinien zająć się sprawą tak szybko jak to możliwe stosując przepisy prawa krajowego.

⁽⁵⁵⁾ Zgodnie z art. 20 rozporządzenia WE w sprawie połączeń jest to wymagane wyłącznie w przypadku decyzji podejmowanych na mocy art. 8 ust. 1-6 oraz art. 14 i art. 15.

82. Ponadto, art. 9 ust. 6 przewiduje, iż właściwy organ krajowy w terminie 45 dni roboczych od odesłania sprawy przez Komisję lub od dokonania zgłoszenia na szczeblu krajowym, musi poinformować zainteresowane przedsiębiorstwa o wyniku „wstępnej oceny konkurencji” oraz o ewentualnych propozycjach „dalszych działań”. W związku z tym, w ciągu 45 dni roboczych od odesłania sprawy lub dokonania zgłoszenia strony dokonujące połączenia powinny otrzymać dostateczne informacje pozwalające im zrozumieć charakter wszelkich wstępnych obaw danego organu co do konkurencji oraz powinny zostać poinformowane o prawdopodobnym zakresie i czasie trwania dochodzenia. Zainteresowane Państwo Członkowskie może tylko w wyjątkowych okolicznościach zawiesić bieg tego terminu, jeżeli zainteresowane przedsiębiorstwa nie przekazały mu koniecznych informacji zgodnie z wymogami krajowych przepisów o ochronie konkurencji.

IV. UWAGI KOŃCOWE

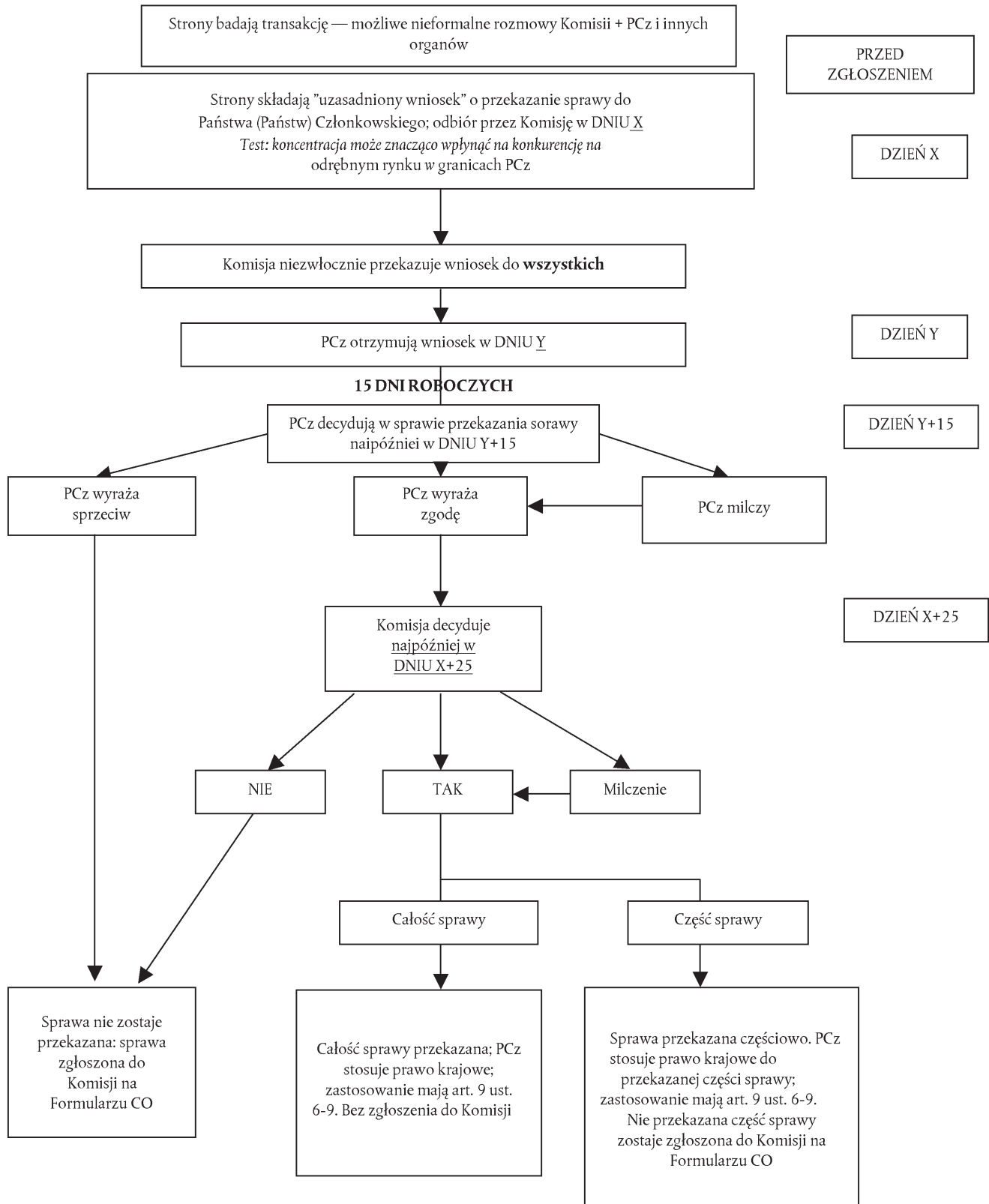
83. Niniejsze obwieszczenie podlegać będzie okresowym przeglądom, szczególnie po wprowadzeniu jakichkolwiek zmian w przepisach rozporządzenia w sprawie połączeń dotyczących odsyłania spraw. W tym względzie należy zauważyć, że zgodnie z art. 4 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połączeń, w terminie do 1 lipca 2009 roku Komisja musi przedstawić Radzie sprawozdanie ze stosowania przepisów dotyczących odsyłania spraw na etapie przed zgłoszeniem, tj. art. 4 ust. 4 i art. 4 ust. 5.
84. Niniejsze obwieszczenie pozostaje bez uszczerbku dla interpretacji mających zastosowanie przepisów Traktatu i przepisów wykonawczych przez Sąd Pierwszej Instancji i Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.
-

ZAŁĄCZNIKI

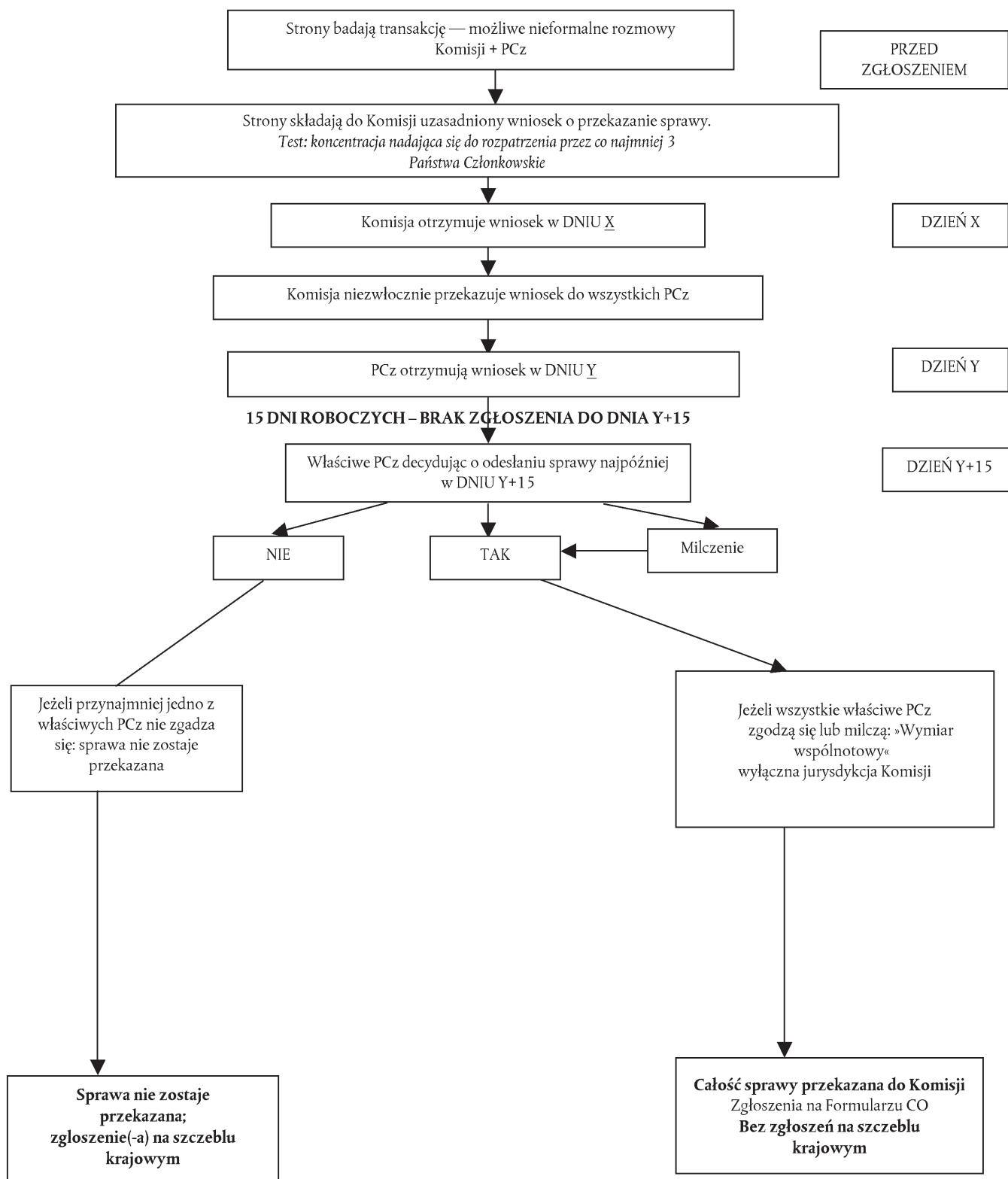
SCHEMATY DOTYCZĄCE SYSTEMU ODSYŁANIA SPRAW

Art. 4 ust. 4

Koncentracja o wymiarze wspólnotowym

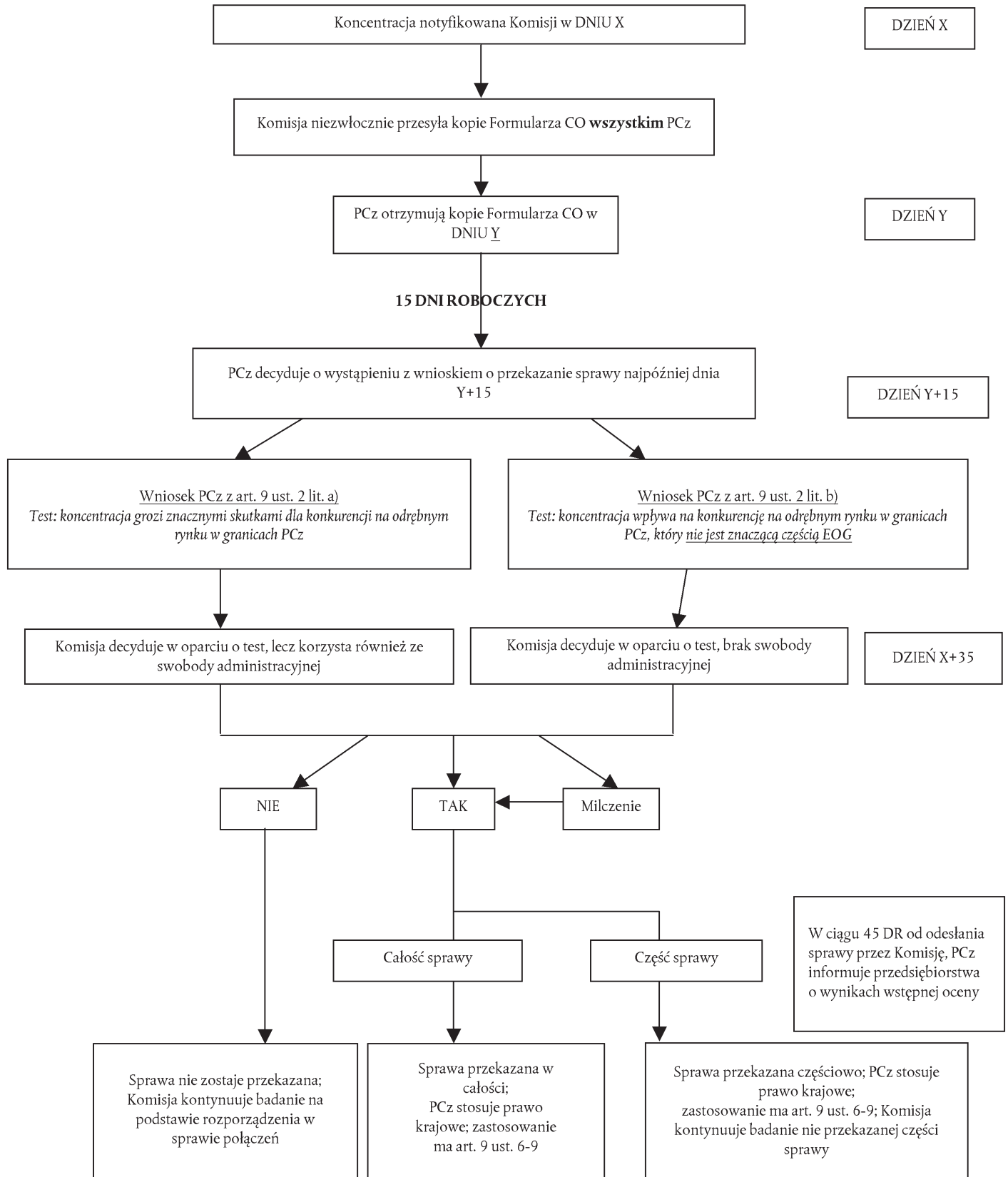

Art. 4 ust. 5

Koncentracja nie mająca wymiaru wspólnotowego nadająca się do rozpatrzenia przez co najmniej trzy PCz na mocy przepisów krajowych

Art. 9

Koncentracja o wymiarze wspólnotowym

Art. 22

Koncentracja nie posiadająca wymiaru wspólnotowego